

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Rudolphi Goclenii Exercitationes et disputationes ethicae
& politicae**

Goclenius, Rudolph

Marpurgi Cattorum, 1601

I. - An & quomodo Philosophia dicatur a Platone, a fit meditatio mortu?

[urn:nbn:de:bsz:31-109121](#)

QUAESTIONES NON-
NULLÆ, POTISSIMUM ETHI-
CAE, AD INTELL: GENDUM ARA-
stotalem & Platonem, magna
ex parte utiles.

I

An & quomodo Philosophia dicitur à Platone, &
sit meditatio mortu?

PLATO preclarè docet, Philoso-
phiam esse viam ad felicitatem, e. In Phæ.
jusque duo esse maxima munera: dona,
Deum contemplari; & animum à
corporis sensibus sejungere, nec corporis
curam gerere. Itaque ait, Philosophiam esse
meditationē mortis. Quod quidem s̄p̄ re-
prehendi memini publicè ab hierophantis.
Sed boni illi viri mentem Platonis, quē nun-
quam legerunt, non assequuntur, e. re ipsi
reprehensione digni. Sanè si Plato mortem
naturalē intelligeret, recte vellicarent philo-
sophos, istud e Platone subinde repeten-
tes. At intelligunt philosophi nostri cum Pla-
tonē mortem Metaphysicam & Ethicam: ut
sententia pronunciasti: Philosophia est mor-
tis meditatio: hæc sit. Veræ & solidæ philo-
sophia

Q 3

sophiz cognitio nis maximum est caput: Ut, quantum fieri potest, animum à corporeatum & impuratum affectionum, capidatum & voluptatum crassarum commercio separatum, sejunctum & exsolutum, in Dei contemplatione totum infigamus. Hæc est mors & ῥεψης Platonica. Hæc animi à corpore sevatio quasi mors est. Hanc & non aliam esse Platonis mentem, aurea hæc verba in Phedone clarissimè testantur. Philosophine tibi videtur esse in iis quæ vocantur voluptibus, ut cibi & potus, occupati? Minimè Socrates, ait Simmias. Quid verò in rebūne Venereis? Neutquam. Aliāne quæ ad corporis cultum spectant, res habet ille in pretio: quemadmodum excellentiam seu vestium, seu calceamentorum, aliorumq; corporis ornamento rum, copiam sibi comparare: Utrum videtur tibi illa aut in pretio habere, aut contemnere, nisi quatenus magna ad sit necessitas eis utendi? Contemnere mihi quidem videtur illa verus philosophus. Ego omnino viderunt libomanis philosophi opera & laborin eo versati, non in curando colendoq; ne corpore, sed quantum poterit, in se ipso ab illo sevando, ad animum verò penitus convertendo. Mihi quidem Nōne ex his primum consci videtur, hac in re philosophi munus maxime apparere, quod exquisita quadam praeter

ter cæteros homines ratione animum à corporis communitate liberum immunemque reddat? Omnidò. Verum enim verò, Similia, quamplurimi homines arbitrantur, eum qui nullam ex illis rebus voluptatem capit, non dignum esse vitæ istius usus, sed ad mortem proprius accedere, qui non curam gerit jucundarum illatum rerum quæ ad corpus pertinent. Rechè quidem ait. Quid verò, cum sapientia ipsa comparanda est, an impedimento futurum sit corpus, nécne, si quis ipsum in illa disquisitione socium assumperit? Exempli gratia: Visusne ipse aut auditus quandam habent veritatem in hominibus? an verè dicitant Poëtae, nihil nos integrè aut audire, aut videre? Quod si hi corporis sensus minimè sunt integri, aut satis expediti, aut perspicui, vix ac ne vix quidem cæteri sensus sinceri extiterint: qui quidem omnes visu & auditu sunt imbecilliores. Nónne ita existimas? Ita, inquit. Ecquando igitur animus veritatem esse quiritur? Cùm enim molitur unà cum corpore aliquid perspicere, appetet tunc ab ipso corpore seduci, atque circumveniri. Verum ait. Nónne autem animus ratiocinando, seu alio quopiam modo, res ipsas perspicuè complectitur? Certè. Tunc verò optimè ratiocinatur, cum ipsum nullus corporis sensus offenderit, seu auditus,

Q 4

tus,

tus, seu visus, seu dolor, seu voluptas. Sed ipse apud se ipsum maximè sit, corpore contemptu atq; repudiato, & quantum potest illud nulla communitate attingens, res ipsa certo instituto appetat atque persequatur; Ita se res habet. Ergo & hac in re nōne philosophi animus maximè conservavit corpus, & ab ipso fugit; ipse verò querit apud se ipsum esse? Videlicet. Hactenus Platonis verba: Ex quibus intelligitur, philosophum loqui de morte metaphorica, seu morte simili morti corporis, & mortem illam philosophicam seu Platonicam esse philosophi vitam. Mors quidem est respectu corporis: vita vero respectu animi. Ita nunc Platonomastiges, & porrò divinu[m] sententiam de morte philosophica castigate ac perversite.

II.

Sitne prima Philosophia an Politica omnium artium architectonica?

Distinguitur.

OMNIUM facultatum & disciplinarum longè princeps & domina est Theologia Christiana. Ostendit enim quæ & qualis sit conformitas naturæ hominis cum Deo, & lege ejus: est rex & rex, moderatrix & gubernatrix vitæ ac morum: prohibet & damnat peccata & peccatorias; inanem & fucatam impudentiam,